STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

512 WET *van 16 december 1964, houdende vervanging van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 door een nieuwe wettelijke regeling (Wet op de inkomstenbelasting 1960).*

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 door een meer overzichtelijke en op verschillende punten herziene wettelijke regeling te vervangen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Belastingplicht

Artikel 1. Onder de naam „inkomstenbelasting" wordt een directe belasting geheven, waaraan zijn onderworpen de natuurlijke personen die:

a. binnen het Rijk wonen (binnenlandse belastingplichtigen);

b. niet binnen het Rijk wonen en binnenlands inkomen genieten (buitenlandse belastingplichtigen).

Artikel 2. 1. Hij die het Rijk metterwoon heeft verlaten en binnen een jaar nadien metterwoon terugkeert zonder inmiddels in een der andere delen van het Koninkrijk of op het grondgebied van een andere Mogendheid te hebben gewoond, wordt ook voor de duur van zijn afwezigheid geacht binnen het Rijk te hebben gewoond.

2. De buiten het Rijk verblijf houdende Nederlander die in dienstbetrekking staat tot een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn bij hem inwonende echtgenote en minderjarige kinderen worden geacht binnen het Rijk te wonen.

HOOFDSTUK II

Voorwerp van de belasting bij binnenlandse belastingplichtigen

AFDELING 1

Inkomen

Artikel 3. 1. Ten aanzien van binnenlandse belastingplichtigen wordt de belasting geheven naar het belastbare inkomen.

2. Belastbaar inkomen is het in een kalenderjaar genoten inkomen verminderd met de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen.

3. Inkomen is het onzuivere inkomen verminderd met de persoonlijke verplichtingen, de buitengewone lasten en de aftrekbare giften.

Artikel 4. 1. Het onzuivere inkomen bestaat uit het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige geniet als:

a. winst uit onderneming;

b. zuivere inkomsten uit arbeid, uit vermogen of in de vorm van bepaalde periodieke uitkeringen en verstrekkingen;

c. winst uit aanmerkelijk belang.

2. Leidt de berekening van winst uit onderneming of van zuivere inkomsten tot een negatief bedrag, dan vinden de bepalingen van dit hoofdstuk overeenkomstige toepassing met betrekking tot dit negatieve bedrag.

Artikel 5. 1. De bestanddelen van het belastbare inkomen van een gehuwde vrouw worden aangemerkt als bestanddelen van het belastbare inkomen van haar man, tenzij de echtgenoten duurzaam gescheiden leven. Tot deze bestanddelen wordt mede gerekend een onverrekend negatief inkomen van de vrouw over het vóór het huwelijk of vóór de hervatting van de samenleving verstreken gedeelte van het kalenderjaar.

2. De krachtens wettelijk vruchtgenot aan een kind ontleende bestanddelen van het inkomen, andere dan zuivere inkomsten uit vermogen en persoonlijke verplichtingen, worden aangemerkt als bestanddelen van het inkomen van dat kind.

3. De zuivere inkomsten uit vermogen en de persoonlijke verplichtingen van een minderjarig kind voor hetwelk de belastingplichtige kinderaftrek geniet, worden aangemerkt als bestanddelen van het inkomen van die belastingplichtige.

AFDELING 2

Winst uit onderneming

Artikel 6. 1. Winst uit onderneming geniet hij voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, daaronder begrepen hij die, anders dan als aandeelhouder, medegerechtigd is tot het vermogen van een onderneming.

2. Waar in deze wet wordt gesproken van onderneming wordt daaronder mede verstaan het zelfstandig uitgeoefende beroep.

Artikel 7. Winst is het bedrag van de gezamenlijke voordelen die, onder welke naam en in welke vorm ook, worden verkregen uit onderneming.

Artikel 8. Tot de winst behoren niet:

a. voordelen uit bosbedrijf voor zover binnen het Rijk uitgeoefend, met dien verstande dat de exploitatie van hakhout niet tot het bosbedrijf wordt gerekend;

b. voordelen uit landbouwbedrijf ter zake van waardeveranderingen van gronden — daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen —, behoudens voor zover de waardeverandering in de uitoefening van het bedrijf is ontstaan;

c. voordelen verkregen door het prijsgeven van niet voor verwezenlijking vatbare rechten door schuldeisers, voor zover deze voordelen de som van het verlies dat overigens mocht zijn geleden en de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen uit het verleden overtreffen;

d. voordelen behaald met of bij het geheel of gedeeltelijk staken van een onderneming tot een bedrag van f 10 000, voor zover het aldus bepaalde bedrag uitgaat boven hetgeen op de voet van artikel 19 ten laste van de winst wordt gebracht; deze vrijstelling is ten aanzien van de onder artikel 15, derde lid, tweede volzin, en artikel 17, tweede volzin, vallende belastingplichtige slechts van toepassing indien de onderneming langer dan drie jaren voor zijn rekening is gedreven. De vrijstelling wordt slechts toegekend indien en voor zover niet reeds eerder ter zake van het gedeeltelijk staken van de onderneming op de voet van de onderhavige bepaling een vrijstelling is genoten.

Artikel 9. De in een kalenderjaar genoten winst wordt bepaald volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn welke onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst en welke slechts gewijzigd kan worden indien goed koopmansgebruik dit rechtvaardigt.

Artikel 10. 1. De afschrijving op zaken welke voor het drijven van een onderneming worden gebruikt (bedrijfsmiddelen), wordt jaarlijks gesteld op het gedeelte van de nog niet afgeschreven aanschaffings- of voortbrengingskosten dat aan het kalenderjaar kan worden toegerekend.

2. De werkelijke aanschaffings- of voortbrengingskosten van voorwerpen van geringe waarde, welker aanschaffings- of voortbrengingskosten gewoonlijk tot de lopende uitgaven van een onderneming worden gerekend, worden in het kalenderjaar van aanschaffing of voortbrenging ineens afgeschreven.

3. Een derde van de aanschaffings- of voortbrengingskosten van een bedrijfsmiddel kan willekeurig, mits vervroegd, worden afgeschreven.

4. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken:

a. de in het derde lid bedoelde afschrijving per kalenderjaar in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;

b. de in het derde lid bedoelde afschrijving in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

5. Na het tot stand komen van een beschikking, door Onze Minister krachtens het vierde lid genomen, wordt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee maanden, een voorstel van wet tot goedkeuring van die beschikking aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal gezonden. Indien het voorstel wordt ingetrokken of indien een van de Kamers der Staten-Generaal tot het niet-aannemen van het voorstel besluit, wordt de beschikking onverwijld ingetrokken.

Artikel 11. 1. Ingeval in een kalenderjaar een bedrag van meer dan f 2 000 in bedrijfsmiddelen wordt geïnvesteerd, wordt vijf percent — voor zover betreft luchtvaartuigen welke bestemd zijn om hoofdzakelijk het internationale verkeer te onderhouden, acht percent — van het investeringsbedrag ten laste gebracht zowel van de winst over dat jaar als van de winst over het daarop volgende jaar. Onder investeren wordt verstaan het aangaan van verplichtingen ter zake van de aanschaffing of de verbetering van een bedrijfsmiddel, zomede het maken van voortbrengingskosten te dier zake, voor zover die verplichtingen en kosten op de belastingplichtige drukken.

2. Ingeval in een kalenderjaar tegen overdrachtsprijzen tot een bedrag van meer dan f 2 000 zaken worden vervreemd, wordt van de overdrachtsprijzen een gelijk percentage, als ter zake van de investering in die zaken op de voet van het eerste lid ten laste van de winst over de aldaar genoemde jaren kon worden gebracht, ten bate gebracht zowel van de winst over dat jaar als van de winst over het daaropvolgende jaar. Bijtelling heeft slechts plaats voor zover de vervreemding plaatsvindt binnen zes jaren na de aanvang van het kalenderjaar waarin de investering heeft plaatsgevonden.

3. Tot de bedrijfsmiddelen worden niet gerekend:

a. gronden, daaronder begrepen de ondergrond van gebouwen;

b. woonhuizen, daaronder begrepen tot bewoning dienende gedeelten van bedrijfspanden;

c. personenautomobielen welke niet bestemd zijn voor het beroepsvervoer over de weg; onder personenautomobielen worden verstaan automobielen welke zijn ingericht voor het vervoer van niet meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen;

d. effecten, vorderingen en goodwill;

e. flessen, kisten en andere verpakkingsmiddelen;

f. voorwerpen van geringe waarde, omschreven in artikel 10, tweede lid;

g. door de belastingplichtige aan te wijzen andere bedrijfsmiddelen.

4. Met investeren in bedrijfsmiddelen wordt gelijkgesteld het investeren in een verbetering van gronden, waarvan de kosten plegen te worden afgeschreven.

5. Het onttrekken van een zaak aan de onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld, met dien verstande dat alsdan de waarde welke aan de zaak in het economische verkeer kan worden toegekend, als overdrachtsprijs in aanmerking wordt genomen.

6. Ingeval een investering ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een investering een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt genoten, geldt zulks als vervreemding van een zaak en het bedrag van die investering, vermindering, teruggaaf of vergoeding als overdrachtsprijs. Ingeval een vervreemding ongedaan wordt gemaakt, dan wel met betrekking tot een vervreemding een vermindering, teruggaaf of vergoeding wordt verleend, geldt zulks als een investering en het bedrag van die vervreemding, vermindering, teruggaaf of vergoeding als investeringsbedrag.

7. Buiten aanmerking blijven:

a. verplichtingen aangegaan tussen bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie;

b. verplichtingen aangegaan tussen gerechtigden tot een nalatenschap of huwelijksgemeenschap waartoe het bedrijfsmiddel behoort;

c. verplichtingen aangegaan tussen degene die voor ten minste een derde gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal middellijk of onmiddellijk aandeelhouder is in een vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en deze vennootschap;

een en ander tenzij Onze Minister voor bepaalde gevallen het tegendeel bepaalt.

8. Een bijtelling wordt niet hoger gesteld dan de som van de verminderingen in het kalenderjaar zelf en in de vorige kalenderjaren, nadat die som is verminderd met de reeds toegepaste bijtellingen.

9. In geval van het staken van een onderneming, alsmede in het in artikel 16 bedoelde geval, worden de verminderingen en de bijtellingen ingevolge het eerste en het tweede lid voor het geheel in aanmerking genomen in het kalenderjaar van staking, onderscheidenlijk in het in artikel 16 bedoelde kalenderjaar.

10. Onze Minister kan in overeenstemming met Onze Minister van Economische Zaken:

a. de verminderingen ingevolge het eerste lid in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen beperken;

b. de verminderingen ingevolge het eerste lid in het algemeen of voor bepaalde groepen van bedrijfsmiddelen buiten toepassing stellen.

11. Op een beschikking, door Onze Minister krachtens het tiende lid genomen, is het vijfde lid van artikel 10 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12. Zolang de belastingplichtige voor zijn onderneming regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen kunnen de reserves genoemd in de artikelen 13 en 14 worden gevormd. Houdt de belastingplichtige op aldus boek te houden, dan worden die reserves opgenomen in de winst van het laatste kalenderjaar met regelmatige boekhouding.

Artikel 13. Bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst kan worden gereserveerd tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten en tot dekking van risico's welke in belangrijke mate worden verzekerd, doch door de belastingplichtige niet verzekerd zijn.

Artikel 14. 1. Ingeval vergoedingen wegens verlies of beschadiging van een lichamelijk, niet in artikel 10, tweede lid, bedoeld bedrijfsmiddel of de opbrengst bij vervreemding van zodanig bedrijfsmiddel de boekwaarde van dat bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte overtreffen, kan bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst in elk geval, indien en zolang het voornemen tot vervanging of herstel van het bedrijfsmiddel bestaat, het verschil gereserveerd worden en blijven tot vermindering van de in aanmerking te nemen kosten van vervanging of herstel. Het bepaalde in de vorige volzin vindt overeenkomstige toepassing ingeval aan het voornemen tot vervanging van het bedrijfsmiddel reeds vóór de vervreemding gevolg is gegeven. De reserve wordt, voor zover zij het verschil tussen de kosten van vervanging of

herstel en de boekwaarde van het verloren gegane of vervreemde bedrijfsmiddel dan wel van het beschadigde gedeelte daarvan overtreft, in de winst opgenomen.

2. De op de voet van het eerste lid gevormde reserve wordt uiterlijk in het vierde kalenderjaar volgende op dat waarin de reserve is ontstaan, in de winst opgenomen, tenzij voor de vervanging of het herstel een langer tijdvak vereist is dan wel de vervanging of het herstel, mits daaraan een begin van uitvoering is gegeven, door bijzondere omstandigheden is vertraagd.

3. Voor de toepassing van artikel 10, derde en vierde lid, blijft de vermindering van de kosten van vervanging of herstel ingevolge het eerste lid buiten aanmerking; het bedrag van die vermindering wordt geacht naar gelang van de op de voet van artikel 10, derde en vierde lid, mogelijke afschrijvingen te zijn afgeschreven.

Artikel 15. 1. Bij het staken van een onderneming door het overlijden van degene voor wiens rekening zij wordt gedreven, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 11, het vermogen van die onderneming geacht op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip aan hem aan wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

2. Bij ontbinding van een huwelijksgemeenschap waartoe het vermogen van een onderneming behoort, anders dan door het overlijden van degene voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 11, het aandeel in dat vermogen dat op het onmiddellijk daaraan voorafgaande tijdstip krachtens huwelijksvermogensrecht toekomt aan de echtgenoot van hem voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, geacht op dat tijdstip aan hem aan wie het krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomt, te zijn overgedragen tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

3. De voorgaande leden vinden geen toepassing met betrekking tot de bestanddelen van het vermogen van de onderneming, waarmede een of meer dergenen aan wie die bestanddelen krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht toekomen, de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten, mits degenen die de onderneming voortzetten of mede voortzetten dit schriftelijk verzoeken. Alsdan worden zij die de onderneming rechtstreeks voortzetten of mede voortzetten, ieder voor zijn gedeelte, voor het bepalen van de winst van de onderneming geacht in de plaats te zijn getreden van degene wiens onderneming rechtstreeks wordt voortgezet.

Artikel 16. Voordelen uit onderneming welke niet reeds op de voet van de artikelen 9 tot en met 15 in aanmerking zijn genomen, worden gerekend tot de winst van het kalenderjaar waarin degene voor wiens rekening de onderneming wordt gedreven, ophoudt uit de onderneming binnen het Rijk belastbare winst te genieten. Voor de toepassing van artikel 11 worden alsdan de bedrijfsmiddelen geacht aan de onderneming te zijn onttrokken.

Artikel 17. Ingeval de belastingplichtige voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, nadat hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, dan wel wegens invaliditeit in de zin van artikel 53, derde lid, het vermogen van de onderneming overdraagt aan een of meer van zijn eigen of aangehuwde kinderen of pleegkinderen, wordt voor het bepalen van de uit die onderneming in het kalenderjaar van overdracht genoten winst de onderneming geacht niet te zijn gestaakt, mits zowel de belastingplichtige als de kinderen die de onderneming voortzetten dit schriftelijk verzoeken. Alsdan worden zij aan wie de onderneming is overgedragen, ieder voor zijn gedeelte, voor het bepalen van de winst van de onderneming geacht in de plaats te zijn getreden van degene die de onderneming heeft overgedragen.

Artikel 18. 1. Ingeval een niet in de vorm van een naamloze vennootschap gedreven onderneming wordt omgezet in een wel in zodanige vorm gedreven onderneming, wordt, op verzoek van de belastingplichtige, voor het bepalen van de uit die onderneming in het kalenderjaar van omzetting genoten winst de onderneming geacht niet te zijn gestaakt, mits de oprichters van de naamloze vennootschap in het aandelenkapitaal geheel of nagenoeg geheel in dezelfde verhouding gerechtigd zijn als in het vermogen van de omgezette onderneming en de door Onze Minister nader te stellen voorwaarden zijn vervuld.

2. De in het eerste lid bedoelde voorwaarden mogen slechts strekken ter verzekering van de heffing en de invordering van de inkomstenbelasting en de vennootschapsbelasting, welke verschuldigd zouden zijn of zouden worden ingeval het eerste lid buiten toepassing zou blijven, daaronder begrepen voorwaarden die betrekking kunnen hebben op de grootte van het geplaatste en gestorte aandelenkapitaal, de ingebrachte deelnemingen in andere naamloze vennootschappen en de vervreemding van de aandelen in de opgerichte naamloze vennootschap.

Artikel 19. 1. Ingeval in rechtstreeks verband met en uiterlijk zes maanden na het staken van een onderneming periodieke uitkeringen of verstrekkingen als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, letter *g*, worden bedongen, wordt de waarde welke daaraan ten tijde van het staken in het economische verkeer kan worden toegekend, voor zover deze de winst behaald met of bij het staken niet te boven gaat, tot ten hoogste het in het tweede lid aangewezen bedrag ten laste van die winst gebracht, mits de uitkeringen of verstrekkingen:

a. toekomen aan de gewezen ondernemer, zijn echtgenote en zijn minderjarige kinderen en pleegkinderen;

b. uitsluitend eindigen bij het overlijden van de gerechtigden en, voor zover zij aan de kinderen of pleegkinderen toekomen, tevens een einde nemen bij hun meerderjarigheid;

c. voor zover zij toekomen aan de gewezen ondernemer, niet later ingaan dan op zijn 65-jarige leeftijd of, zo de onderneming op latere leeftijd wordt gestaakt, niet later dan zes maanden na het staken en, voor zover zij toekomen aan anderen dan de gewezen ondernemer, niet later ingaan dan zes maanden na zijn overlijden.

2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag beloopt:

a. f 200 000 in de gevallen waarin:

1°. de ondernemer ten tijde van het staken van de onderneming de leeftijd van 60 jaar heeft bereikt;

2°. de ondernemer ten tijde van het staken van de onderneming invalide is in de zin van artikel 53, derde lid, en de hem toekomende uitkeringen en verstrekkingen ingaan binnen zes maanden na het staken;

3°. de onderneming wordt gestaakt door het overlijden van de ondernemer;

b. f 100 000 in de gevallen — andere dan die van letter *a* — waarin:

1°. de ondernemer ten tijde van het staken van de onderneming de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt;

2°. de aan de ondernemer toekomende uitkeringen of verstrekkingen dadelijk ingaan;

c. f 50 000 in de overige gevallen.

3. Onze Minister kan, onder nadere door hem te stellen voorwaarden, afwijkingen toestaan van het bepaalde in het eerste lid, letters *a* en *b*.

Artikel 20. 1. Zolang de belastingplichtige voor zijn onderneming regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen, mag de winst worden bepaald over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, indien de aard van de onderneming dit rechtvaardigt. Alsdan treedt het boekjaar in de plaats van het kalenderjaar.

2. De winst van een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar wordt beschouwd als winst van het kalenderjaar waarin het boekjaar is geëindigd.

3. Een boekjaar van meer dan twaalf maanden wordt gesplitst in twee, elk als een afzonderlijk boekjaar aan te merken, gedeelten, waarvan het eerste twaalf maanden omvat, mits bij deze splitsing de twee gedeelten in verschillende kalenderjaren eindigen. De winst van het eerste gedeelte wordt door schatting bepaald; aan het tweede gedeelte wordt de rest van de winst van het boekjaar toegerekend.

AFDELING 3

Zuivere inkomsten

Artikel 21. Zuivere inkomsten zijn de inkomsten verminderd met de aftrekbare kosten.

Artikel 22. 1. Inkomsten uit arbeid zijn alle niet als winst uit onderneming aan te merken voordelen die worden genoten:

a. als loon uit dienstbetrekking;

b. uit niet in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden en diensten, daaronder begrepen onderverhuring en het houden van kostgangers, alsmede het produktief maken of vervreemden van een auteursrecht of een octrooi door de auteur of de uitvinder zelf.

2. De begrippen loon en dienstbetrekking worden opgevat overeenkomstig de wettelijke bepalingen betreffende de loonbelasting, met uitzondering van die volgens welke een bedrag aan fooien en dergelijke prestaties van derden niet tot het loon behoort.

Artikel 23. Tot de inkomsten uit arbeid behoren niet de voordelen uit het deelnemen aan loterijen en andere kansspelen, als bedoeld zijn in artikel 2, eerste lid, van de Wet op de loterijbelasting (*Stb.* 1961, 313) [1]).

Artikel 24. Inkomsten uit vermogen zijn alle niet als winst uit onderneming of als inkomsten uit arbeid aan te merken voordelen die worden getrokken uit onroerende en roerende goederen en uit rechten die niet op goederen zijn gevestigd.

Artikel 25. 1. Tot de inkomsten uit vermogen behoren:

a. rente als disconto genoten;

b. rente begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;

c. rente begrepen in kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering, indien ter zake van de verzekering een koopsom is voldaan;

d. premies uitgekeerd op premie-obligaties;

e. hetgeen bij liquidatie op aandelen wordt uitgekeerd boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal;

f. hetgeen wordt uitgekeerd op winstbewijzen, daaronder begrepen hetgeen wordt genoten ter gelegenheid van afkoop of inkoop daarvan;

g. termijnen van lijfrenten en andere in rechte vorderbare, al dan niet van het leven afhankelijke, periodieke uitkeringen en verstrekkingen, voor zover zij niet van publiekrechtelijke aard zijn of rechtstreeks voortvloeien uit het familierecht.

2. Onder lijfrente wordt verstaan de aanspraak op een of meer, al dan niet ingegane vaste en gelijkmatige periodieke uitkeringen, waarvan het bedrag is vastgesteld bij het tot stand komen van die aanspraak en welke eindigen bij iemands overlijden.

3. Onder lijfrente wordt begrepen:

a. de aanspraak ingevolge een overeenkomst van levensverzekering op een kapitaalsuitkering welke uitsluitend kan worden gebezigd als koopsom voor een lijfrente;

b. de aanspraak op winstuitkeringen ingevolge een overeenkomst van levensverzekering, voor zover die uitkeringen verband houden met een lijfrente.

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 483).

4. Voor de toepassing van het derde lid wordt onder overeenkomst van levensverzekering verstaan een overeenkomst van levensverzekering in de zin van artikel 1, letter *a*, van de Wet op het Levensverzekeringsbedrijf 1922 (*Stb.* 716) [1]).

5. Hij die de rechten uit een overeenkomst van levensverzekering als bedoeld is in het derde lid, letter *a*, beleent of tot zekerheid overdraagt, wordt geacht een termijn van lijfrente te hebben genoten ten bedrage van de waarde welke in het economische verkeer aan die rechten kan worden toegekend.

Artikel 26. Tot de inkomsten uit vermogen behoren niet:

a. voordelen getrokken uit roerende goederen, andere dan woonschepen, voor zover deze in eigen gebruik zijn:

b. uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, letter *g*, indien de genieter bloed- of aanverwant van de schuldenaar is in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, tenzij zij de tegenwaarde voor een prestatie vormen.

Artikel 27. 1. Termijnen van huren, pachten en renten van schuldvorderingen welke zijn vervreemd, worden, zowel indien de belastingplichtige de vervreemder, als indien hij de verkrijger of krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht rechtsopvolger van de verkrijger is, in aanmerking genomen voor het bedrag dat betrekking heeft op het tijdvak gedurende hetwelk die termijnen bij de belastingplichtige en zijn rechtsvoorganger krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht zijn gerijpt.

2. In geval van schenking van dividendbewijzen, betrekking hebbende op nog niet opeisbare dividenden, wordt de schenker, ingeval hij alsdan binnenlands belastingplichtige is, geacht het dividend te genieten dat nadien op die bewijzen betaalbaar wordt.

Artikel 28. 1. Onder kapitaalsuitkeringen uit levensverzekering worden begrepen afkoopsommen, teruggaven van verschuldigd betaalde premies, alsmede uitkeringen die in een vaststaand aantal termijnen plaatsvinden.

2. Onder het voldaan zijn van een koopsom wordt begrepen het verschuldigd zijn van periodieke premies over een tijdvak dat niet langer is dan vijf jaren, alsmede het betaald zijn van wisselende periodieke premies waarvan de hoogste meer bedraagt dan het tienvoud van de laagste premie welke bij de overeenkomst is voorzien.

3. Het bedrag van de rente, begrepen in een kapitaalsuitkering uit levensverzekering, wordt voor elk jaar van de looptijd van de verzekering gesteld op anderhalf percent van de verzekerde som, met dien verstande dat niet meer dan vijfentwintig jaren van de looptijd in aanmerking worden genomen.

4. Ingeval een overeenkomst van levensverzekering waarbij een kapitaal is verzekerd, wordt omgezet in een andere overeenkomst van levensverzekering waarbij eveneens een kapitaal is verzekerd, zonder dat de verzekeraar daarbij iets anders verstrekt dan een nieuwe polis, wordt de tweede verzekering als een voortzetting van de eerste beschouwd.

Artikel 29. 1. In geval van uitreiking van aandelen aan aandeelhouders wordt de nominale waarde als dividend beschouwd voor zover niet blijkt dat storting heeft plaatsgevonden of zal plaatsvinden. Bijschrijving op aandelen wordt met uitreiking van aandelen gelijkgesteld.

2. Gehele of gedeeltelijke teruggaaf van hetgeen op aandelen is gestort, wordt als dividenduitkering aangemerkt, indien en voor zover er zuivere winst is, tenzij tevoren het maatschappelijke kapitaal van het lichaam dat de teruggave doet, door wijziging van de akte van oprichting dienovereenkomstig is verminderd.

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 23 september 1964 (*Stb.* 409).

Artikel 30. 1. Inkomsten in de vorm van bepaalde periodieke uitkeringen en verstrekkingen zijn de niet als winst uit onderneming, als inkomsten uit arbeid of als inkomsten uit vermogen aan te merken periodieke uitkeringen en verstrekkingen welke:

a. van publiekrechtelijke aard zijn;

b. rechtstreeks voortvloeien uit het familierecht, voor zover zij niet afkomstig zijn van bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

c. gedaan worden door rechtspersonen, voor zover zij niet in rechte vorderbaar zijn.

2. Voor zover uitkeringen ingevolge de Algemene Kinderbijslagwet (*Stb.* 1962, 160) [1]) en de Kinderbijslagwet voor loontrekkenden (*Stb.* 1962, 257) [2]) toekomen aan personen die aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten genieten, worden in plaats van die uitkeringen de aanspraken daarop in aanmerking genomen.

Artikel 31. 1. Tot de inkomsten behoort mede hetgeen genoten wordt ter vervanging van gederfde of te derven inkomsten.

2. Tot de inkomsten uit arbeid behoort mede hetgeen genoten wordt ter zake van het staken of het nalaten van werkzaamheden en diensten.

3. Tot de inkomsten uit vermogen behoort mede hetgeen bij vervreemding van aandelen in een vennootschap waarvan het kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld en welke in liquidatie is getreden of waarschijnlijk binnenkort in liquidatie zal treden, ontvangen wordt boven het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal. Deze bepaling geldt niet, indien de verkrijger binnenlands belastingplichtige is en de verkregen aandelen geen deel uitmaken van het vermogen van een voor zijn rekening gedreven onderneming.

4. Het derde lid is van overeenkomstige toepassing ingeval de aldaar bedoelde aandelen in het vermogen van een onderneming worden gebracht. Alsdan worden de aandelen geacht te zijn vervreemd tegen de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend.

Artikel 32. 1. Voor zover onder artikel 31 vallende inkomsten bestaan in een recht dat periodieke opbrengsten oplevert (stamrecht), worden slechts deze opbrengsten en niet het er aan ten grondslag liggende recht tot het inkomen gerekend.

2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing ten aanzien van hetgeen genoten wordt ter zake van de omzetting van een aanspraak als bedoeld is in artikel 25, derde lid, letter *a*, in een stamrecht dat niet als een lijfrente kan worden aangemerkt.

Artikel 33. 1. Inkomsten worden beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:

a. ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden; dan wel

b. vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.

2. Huren, pachten en renten van schuldvorderingen worden mede beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop daarover bij wijze van schenking is beschikt.

3. Onze Minister kan met betrekking tot buiten het Rijk verkregen inkomsten een van het eerste lid afwijkende regeling treffen.

Artikel 34. 1. Niet in geld genoten inkomsten worden in aanmerking genomen naar de waarde welke daaraan in het economische verkeer kan worden toegekend, met dien verstande dat, indien het niet mogelijk of niet gebruikelijk is die inkomsten te gelde te maken, de waarde wordt gesteld op ten hoogste het bedrag van de besparing.

2. Onze Minister kan nadere regelen geven nopens de waardering van aanspraken en van andere niet in geld genoten inkomsten.

Artikel 35. 1. Aftrekbare kosten zijn de op de inkomsten drukkende kosten tot verwerving, inning en behoud daarvan, de op de inkomsten rustende lasten en de afschrijvingen op goederen welke tot het verwerven van de inkomsten dienen.

2. Tot de aftrekbare kosten behoren:

a. kosten nodig voor het vervullen van meer dan één dienstbetrekking;

b. kosten van verzekering van goederen welke tot het verwerven van de inkomsten dienen;

c. kosten van vermogensbeheer.

3. Onze Minister kan regelen geven betreffende de in het eerste lid bedoelde afschrijvingen.

Artikel 36. 1. Onze Minister kan regelen geven volgens welke ter zake van het regelmatig reizen van de belastingplichtige tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden uitsluitend een door hem te bepalen bedrag tot de aftrekbare kosten wordt gerekend en vergoedingen ter zake van dat reizen in afwijking van artikel 11, eerste lid, letter *f*, van de Wet op de loonbelasting 1960 geheel of gedeeltelijk tot het loon worden gerekend.

2. Het in het eerste lid bedoelde bedrag wordt, indien de afstand tussen woning of verblijfplaats en plaats van werkzaamheden:

a. niet meer dan 10 km beloopt, gesteld op een voor elke belastingplichtige gelijke som, afgestemd op de kosten van plaatselijk openbaar vervoer;

b. meer dan 10 km beloopt, met inachtneming van de afstand afgestemd op de kosten van interlokaal openbaar vervoer.

De in het eerste lid bedoelde regelen gelden niet voorzover de afstand meer beloopt dan 40 km.

3. Het regelmatig reizen van de belastingplichtige tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden binnen door Onze Minister aan te wijzen grote woongebieden kan worden gelijkgesteld met reizen over een afstand van niet meer dan 10 km.

Artikel 37. 1. Het bedrag van de aftrekbare kosten drukkende op de aan loonbelasting onderworpen inkomsten en op inkomsten uit dienstbetrekking die niet aan loonbelasting zijn onderworpen, wordt niet lager gesteld dan op f 150.

2. Bij aanwezigheid van inkomsten uit regelmatig verrichte tegenwoordige arbeid wordt het bedrag van de aftrekbare kosten drukkende op inkomsten uit arbeid niet lager gesteld dan op vijf percent van de eerstbedoelde inkomsten, doch op niet minder dan f 240, en zonder nader bewijs op niet meer dan f 600, dan wel, indien de belastingplichtige aannemelijk maakt dat de aftrekbare kosten f 600 te boven gaan, zonder nader bewijs op niet meer dan f 1 000.

3. Het bedrag dat aftrekbaar is ter zake van het regelmatig reizen van de belastingplichtige tussen zijn woning of verblijfplaats en de plaats van zijn werkzaamheden, blijft, voor zover dit de som, bepaald ingevolge artikel 36, tweede lid, letter *a*, overtreft, voor de toepassing van het tweede lid buiten beschouwing, doch wordt toegevoegd aan de aftrek ingevolge dat lid.

4. Voor de toepassing van het tweede lid worden inkomsten, genoten wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid, gelijkgesteld met inkomsten uit regelmatig verrichte tegenwoordige arbeid.

5. Het eerste en het tweede lid worden afzonderlijk toegepast op de inkomsten die van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opkomen.

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 18 december 1963, (*Stb.* 579).
[2]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 486).

Artikel 38. 1. Aftrekbare kosten worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

2. Onze Minister kan voor aftrekbare kosten betrekking hebbende op buiten het Rijk verkregen inkomsten een van het eerste lid afwijkende regeling treffen.

AFDELING 4

Winst uit aanmerkelijk belang

Artikel 39. 1. Winst uit aanmerkelijk belang is het niet als winst uit onderneming of als inkomsten uit vermogen aan te merken voordeel uit de vervreemding van tot een aanmerkelijk belang behorende aandelen in of winstbewijzen van een vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld. Het voordeel wordt gesteld op de overdrachtsprijs verminderd met de verkrijgingsprijs.

2. Indien de berekening van het voordeel leidt tot een negatief bedrag, wordt dit aangemerkt als een verlies uit aanmerkelijk belang. Met dat verlies wordt uitsluitend rekening gehouden op de voet van artikel 60.

3. Een aanmerkelijk belang wordt aanwezig geacht indien de belastingplichtige in de loop van de laatste vijf jaren, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot en zijn bloed- en aanverwanten in de rechte linie en in de tweede graad van de zijlinie, voor ten minste een derde gedeelte, en, al dan niet te zamen met zijn echtgenoot, voor meer dan zeven honderdsten van het nominaal gestorte kapitaal onmiddellijk of middellijk aandeelhouder is geweest.

4. Onder overdrachtsprijs wordt verstaan de tegenprestatie bij de vervreemding, verminderd met de ten laste van de vervreemder komende kosten en vermeerderd met de door de vervreemder op de aandelen ontvangen liquidatie-uitkeringen, voor zover deze niet zijn begrepen onder de inkomsten als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, letter *e*. Onder verkrijgingsprijs wordt verstaan de tegenprestatie bij de verkrijging vermeerderd met de ten laste van de verkrijger gekomen kosten. De overdrachtsprijs en de verkrijgingsprijs worden ten minste gesteld op het gemiddeld op de desbetreffende aandelen gestorte kapitaal.

5. Ingeval een overdrachtsprijs of een verkrijgingsprijs ontbreekt of is bedongen bij een niet onder normale omstandigheden gesloten overeenkomst, wordt als overdrachtsprijs, onderscheidenlijk verkrijgingsprijs, aangemerkt de waarde welke ten tijde van de vervreemding, onderscheidenlijk de verkrijging, in het economische verkeer aan de aandelen of winstbewijzen kan worden toegekend.

6. In geval van uitreiking van aandelen aan aandeelhouders wordt als verkrijgingsprijs aangemerkt het bedrag dat ter zake van die uitreiking als dividend wordt beschouwd, verhoogd met een toebetaling door de belastingplichtige. Bijschrijving op aandelen wordt met uitreiking van aandelen gelijkgesteld.

7. Ten aanzien van aan het vermogen van een onderneming onttrokken aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs de waarde welke daaraan ten tijde van de onttrekking in het economische verkeer kan worden toegekend.

8. Het brengen van aandelen of winstbewijzen in het vermogen van een onderneming wordt met vervreemding gelijkgesteld.

9. Ten aanzien van krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht opgekomen aandelen of winstbewijzen geldt als verkrijgingsprijs die welke geldt voor de erflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde zij in de gemeenschap zijn gevallen. De scheiding van een nalatenschap of van een huwelijksgemeenschap binnen twee jaren na het overlijden van de erflater of na de ontbinding van de gemeenschap wordt niet als vervreemding aangemerkt.

10. Het negende lid vindt geen toepassing met betrekking tot een overgang van aandelen of winstbewijzen krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht, mits bij de aangifte waarin begrepen is het belastbare inkomen van de erflater, onderscheidenlijk degene van wiens zijde de aandelen of winstbewijzen in de gemeenschap zijn gevallen, de gezamenlijke belanghebbenden zulks schriftelijk verzoeken. Alsdan wordt een zodanige overgang met vervreemding gelijkgesteld.

Artikel 40. 1. Op verzoek van de belastingplichtige blijft het voordeel uit de vervreemding van aandelen of winstbewijzen in het kader van een fusie buiten aanmerking.

2. Een fusie wordt aanwezig geacht indien een of meer binnen het Rijk gevestigde vennootschappen tegen uitreiking van eigen aandelen of winstbewijzen alle of nagenoeg alle aandelen in en winstbewijzen van een andere vennootschap verwerven, ten einde de onderneming van die vennootschap en die van een andere in financieel en economisch opzicht duurzaam in een eenheid samen te brengen. Hierbij worden aandelen of winstbewijzen welke reeds toebehoren aan een bij de fusie betrokken vennootschap mede in aanmerking genomen.

3. In geval van toepassing van het eerste lid worden de in het kader van de fusie verworven aandelen of winstbewijzen, uitsluitend ten aanzien van de belastingplichtige, geacht tot een aanmerkelijk belang te behoren, zo zij daartoe niet reeds behoren ingevolge artikel 39, derde lid. Als verkrijgingsprijs van de verworven aandelen of winstbewijzen wordt aangemerkt de verkrijgingsprijs van de in het kader van de fusie vervreemde aandelen of winstbewijzen. Bij latere vervreemding van de verworven aandelen of winstbewijzen wordt, indien zij uitsluitend ingevolge de eerste volzin tot een aanmerkelijk belang behoren, geen hoger bedrag als winst uit aanmerkelijk belang in aanmerking genomen dan het bedrag dat ingevolge het eerste lid buiten aanmerking is gebleven.

4. Onze Minister kan, onder nadere door hem te stellen voorwaarden, afwijkingen toestaan van het bepaalde in het tweede lid.

5. De vraag of een fusie aanwezig is, wordt beslist bij uitspraak van de inspecteur, belast met de aanslagregeling voor de vennootschapsbelasting, op een vóór de vervreemding van de aandelen of winstbewijzen in te dienen verzoek van de vennootschap of vennootschappen aan wie zij worden vervreemd.

6. Ingeval de verworven aandelen uitsluitend ingevolge de eerste volzin van het derde lid tot een aanmerkelijk belang behoren, stelt de inspecteur het bedrag dat ingevolge het eerste lid buiten aanmerking is gebleven, bij uitspraak vast.

Artikel 41. Winst uit aanmerkelijk belang wordt beschouwd te zijn genoten op het tijdstip waarop de aandelen of winstbewijzen zijn vervreemd.

AFDELING 5

Bijzondere bepalingen

Artikel 42. 1. Uitgaven tot het voeren van een zekere staat worden ook dan niet als kosten van een onderneming of als aftrekbare kosten aangemerkt, ingeval zij tevens worden gedaan in het belang van de onderneming of van enige werkzaamheid van de belastingplichtige.

2. Bij het bepalen van winst uit onderneming en van zuivere inkomsten worden de aan het houden van een personenautomobiel verbonden kosten, met inbegrip van afschrijvingen, geacht tot een bedrag van ten minste tien percent van de catalogusprijs van de automobiel niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming of tot het verwerven van inkomsten.

3. Ingeval een werknemer voor de vervulling van zijn dienstbetrekking de beschikking heeft over een personenautomobiel waarvan de werkgever een groter deel van de kosten, met inbegrip van afschrijvingen, draagt dan het bedrag dat voor de vervulling van de dienstbetrekking is of ingevolge het tweede lid geacht kan worden te zijn gemaakt, wordt het verschil tot het loon gerekend.

4. Het in het tweede lid genoemde percentage wordt verlaagd tot zes, indien blijkt dat de automobiel later dan drie jaren na het tijdstip waarop deze voor het eerst in gebruik is genomen, ter beschikking van de belastingplichtige is gekomen.

5. Het bepaalde in het tweede en het derde lid blijft buiten toepassing, indien blijkt dat de automobiel uitsluitend of nagenoeg uitsluitend ten behoeve van een onderneming of tot het verwerven van inkomsten wordt gebruikt.

Artikel 43. Tot de kosten van een onderneming of tot de aftrekbare kosten behoren niet de wegens genoten winst of inkomsten geheven dividendbelasting, loonbelasting en loterijbelasting. Evenmin behoren daartoe belastingen die buiten het Rijk in enige vorm naar de winst of het inkomen worden geheven, indien voor de belastingplichtige te dier zake een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is.

Artikel 44. Voor zover de storting op aandelen in een vennootschap bestaat in aandelen in een andere vennootschap, wordt, behoudens voor de toepassing van artikel 58, ten aanzien van alle aandeelhouders slechts als gestort aangemerkt hetgeen op de laatstbedoelde aandelen is gestort.

AFDELING 6

Persoonlijke verplichtingen, buitengewone lasten en aftrekbare giften

Artikel 45. 1. Persoonlijke verplichtingen zijn:

a. termijnen van pensioenen;

b. termijnen van lijfrenten en andere periodieke uitkeringen en verstrekkingen als bedoeld zijn in de artikelen 25, eerste lid, letter *g*, en 30, voor zover zij niet vallen onder artikel 26, letter *b;*

c. renten van schulden, kosten van geldleningen daaronder begrepen;

d. premies voor lijfrenten en voor onder artikel 25, eerste lid, letter *g*, vallende periodieke uitkeringen ter zake van invaliditeit, ziekte of ongeval, alsmede premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 623) [1]), de Algemene Weduwen- en Wezenwet (*Stb.* 1962, 239) [1]) en de Algemene Kinderbijslagwet;

e. afkoopsommen ter zake van de verplichting tot voorziening in het levensonderhoud van de gewezen echtgenoot;

een en ander voor zover met het bestaan van die verplichtingen niet reeds rekening is gehouden bij het berekenen van winst uit onderneming.

2. Premies voor lijfrenten komen slechts in aanmerking tot een bedrag van ten hoogste f 5 000. Het bepaalde in de vorige volzin geldt niet ten aanzien van periodiek over een tijdvak van ten minste vijf jaren verschuldigde premies voor een lijfrente welke uitsluitend strekt tot toekomstige voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde invalide kinderen en invalide pleegkinderen.

3. Met betrekking tot de persoonlijke verplichtingen vindt artikel 38 overeenkomstige toepassing.

4. Voor de toepassing van artikel 5, tweede en derde lid, worden de premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet niet als persoonlijke verplichtingen beschouwd.

Artikel 46. 1. Buitengewone lasten zijn de op de belastingplichtige drukkende uitgaven:

a. tot voorziening in het levensonderhoud van eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, voor wie geen kinderaftrek wordt genoten, en van andere bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie;

b. ter zake van ziekte, invaliditeit, bevalling en overlijden van de belastingplichtige, diens echtgenoot, diens eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen en van diens bloed- of aanverwanten in de rechte linie of in de tweede graad van de zijlinie, met dien verstande dat uitgaven ter zake van ziekte, invaliditeit en bevalling slechts in aanmerking worden genomen voor zover zij meer bedragen dan f 500, of, zo dit minder is, twee en een half percent van het onzuivere inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke verplichtingen;

c. ter zake van zijn opleiding of studie voor een beroep.

2. De buitengewone lasten komen slechts in aanmerking, indien zij gezamenlijk meer bedragen dan vier percent van het onzuivere inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke verplichtingen. Het percentage wordt verminderd met een half voor het derde en elk volgend kind voor hetwelk de belastingplichtige kinderaftrek geniet, doch bedraagt niet minder dan één. Voor het vaststellen van het aantal kinderen blijft artikel 56, vijfde en zesde lid, buiten toepassing.

3. Met betrekking tot de buitengewone lasten vindt artikel 38 overeenkomstige toepassing.

Artikel 47. 1. Aftrekbare giften zijn de door de belastingplichtige gedane en met schriftelijke bescheiden gestaafde giften aan binnen het Rijk gevestigde kerkelijke, charitatieve, culturele, wetenschappelijke en het algemeen nut beogende instellingen.

2. De in het eerste lid bedoelde giften komen slechts in aanmerking, voor zover zij te zamen zowel f 120 als één percent van het onzuivere inkomen, nadat dit is verminderd met de persoonlijke verplichtingen, te boven gaan. De aftrek bedraagt ten hoogste tien percent van het op de voet van de vorige volzin verminderde onzuivere inkomen.

3. Als giften worden uitsluitend aangemerkt bevoordelingen uit vrijgevigheid en niet-verplichte bijdragen, voor zover aan deze bevoordelingen en bijdragen geen op geld waardeerbare aanspraak wordt ontleend, alsmede kerkelijke belastingen.

4. Met betrekking tot de aftrekbare giften vindt artikel 38 overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III

Voorwerp van de belasting bij buitenlandse belastingplichtigen

Artikel 48. 1. Ten aanzien van buitenlandse belastingplichtigen wordt de belasting geheven naar het belastbare inkomen binnen het Rijk (belastbaar binnenlands inkomen).

2. Belastbaar binnenlands inkomen is het in een kalenderjaar genoten inkomen binnen het Rijk (binnenlands inkomen), verminderd met de op de voet van Hoofdstuk IV te verrekenen verliezen, voor zover die zijn voortgevloeid uit bestanddelen van het inkomen als bedoeld zijn in het derde lid en in artikel 49.

3. Binnenlands inkomen is het in artikel 49 omschreven onzuivere inkomen binnen het Rijk (binnenlands onzuiver inkomen), verminderd met de als persoonlijke verplichtingen aan te merken:

a. rente van schulden, verzekerd door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak;

b. premies ingevolge de Algemene Ouderdomswet, de Algemene Weduwen- en Wezenwet en de Algemene Kinderbijslagwet.

4. Bij het bepalen van het binnenlandse inkomen vindt Hoofdstuk II overeenkomstige toepassing. Voor de toepassing van artikel 5 omvatten het belastbare inkomen van een niet binnen het Rijk wonende gehuwde vrouw wier echtgenoot binnen het Rijk woont, en het inkomen van een niet binnen het Rijk wonend kind welks ouder binnen het Rijk woont, al hetgeen daarvan deel uitmaakt ingevolge de artikelen 3 en 4.

Artikel 49. 1. Het binnenlandse onzuivere inkomen bestaat uit het gezamenlijke bedrag van hetgeen een niet binnen het Rijk wonende persoon geniet als:

a. winst uit binnenlandse onderneming, zijnde een onderneming die, of het gedeelte van een onderneming dat wordt gedreven met behulp van een binnen het Rijk aanwezige vaste inrichting — landbouwgronden daaronder begrepen — of van een vaste vertegenwoordiger binnen het Rijk;

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 486).

b. zuivere inkomsten uit:

1°. arbeid, voor zover zij worden genoten ter zake van het binnen het Rijk vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking of bestaan uit aan inhouding van loonbelasting onderworpen opbrengst van een niet binnen het Rijk vervulde dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking;

2°. onroerende goederen, binnen het Rijk gelegen;

3°. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak;

4°. rechten op aandelen in de winst van een onderneming waarvan de leiding binnen het Rijk is gevestigd, voor zover zij niet voortspruiten uit effectenbezit of uit dienstbetrekking;

5°. aandelen in, of winstbewijzen, obligaties of schuldvorderingen ten laste van een binnen het Rijk gevestigde vennootschap welker kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, indien de genieter in de vennootschap een aanmerkelijk belang heeft in de zin van artikel 39 of artikel 40;

6°. rechten op periodieke uitkeringen en verstrekkingen van publiekrechtelijke aard van een Nederlandse publiekrechtelijke rechtspersoon.

c. winst uit aanmerkelijk belang, indien de vennootschap binnen het Rijk is gevestigd.

2. Niet binnen het Rijk wonende personen die binnen het Rijk als musicus of anderszijds als artiest optreden dan wel als beroep een tak van sport beoefenen, worden geacht binnen het Rijk een dienstbetrekking te vervullen.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, letter *b*, onder 1°, wordt de Nederlander die, uit hoofde van een dienstbetrekking en in een onderneming waarvan de leiding binnen het Rijk is gevestigd, werkzaam is of is geweest op een vervoermiddel dat het verkeer onderhoudt tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk, dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, geacht die dienstbetrekking binnen het Rijk te vervullen of te hebben vervuld. Deze bepaling vindt geen toepassing indien het loon uit die dienstbetrekking of vroegere dienstbetrekking is onderworpen aan een belasting welke vanwege een ander deel van het Koninkrijk of een andere Mogendheid wordt geheven.

Artikel 50. 1. Als het drijven van een binnenlandse onderneming door een niet binnen het Rijk wonende persoon wordt niet aangemerkt het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk, dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, tenzij de leiding van de onderneming binnen het Rijk gevestigd is.

2. Ten aanzien van een niet binnen het Rijk wonende persoon wordt, tenzij artikel 49, derde lid, van toepassing is, de werkzaamheid of de vroegere werkzaamheid van personeel op de vervoermiddelen welke het verkeer tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk onderhouden, niet aangemerkt als binnen het Rijk vervullen of vervuld zijn van een dienstbetrekking.

HOOFDSTUK IV

Verrekening van verliezen

Artikel 51. 1. Indien de berekening van het inkomen leidt tot een negatief bedrag, wordt dit aangemerkt als een verlies.

2. Een verlies wordt verrekend met de inkomens van het voorafgaande en de zes volgende kalenderjaren.

3. De in het tweede lid genoemde termijn van zes jaren wordt, indien de belastingplichtige regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen, onbepaald verlengd ten aanzien van aanloopverliezen, zijnde verliezen uit onderneming, geleden gedurende de eerste zes jaren na de stichting van de onderneming.

4. Ingeval een huwelijk — anders dan door overlijden van de vrouw — wordt ontbonden of echtgenoten duurzaam gescheiden gaan leven, wordt een verlies, voor zover het is voortgevloeid uit de bestanddelen van het inkomen welke van de zijde van de vrouw zijn opgekomen en het niet kan worden verrekend met inkomens van de jaren waarin het huwelijk heeft bestaan of de echtgenoten niet duurzaam gescheiden leefden, uitsluitend verrekend met inkomens van de vrouw.

5. De verrekening geschiedt in de volgorde waarin de verliezen zijn ontstaan en de inkomens zijn genoten.

Artikel 52. 1. De verrekening van een verlies met het inkomen van het voorafgaande kalenderjaar geschiedt door vermindering van de aanslag bij beschikking van de inspecteur.

2. Rechtsmiddelen tegen een zodanige beschikking kunnen uitsluitend betrekking hebben op de grootte van het te verrekenen bedrag, alsmede op de toepassing van artikel 51.

3. De inspecteur stelt het bedrag van een op de voet van artikel 51, derde lid, te verrekenen verlies bij beschikking vast.

4. Indien enig feit grond oplevert voor het vermoeden dat het verlies te hoog is vastgesteld, kan de inspecteur de beschikking bij uitspraak herzien. Een feit dat de inspecteur bekend was of redelijkerwijs bekend had kunnen zijn, kan geen grond voor herziening opleveren. De bevoegdheid tot herziening vervalt door verloop van vijf jaren na de vaststelling van de beschikking.

HOOFDSTUK V

Tarief en omslag van de belasting over echtgenoten

Artikel 53. 1. Het bedrag der verschuldigde belasting wordt aangewezen door de bij deze wet behorende tabel.

2. Het belastbare inkomen wordt, uitsluitend voor de toepassing van de tabel, verminderd met f 702 ten aanzien van de belastingplichtige die bij het einde van het kalenderjaar of, zo de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar eindigt, bij het einde van de belastingplicht, hetzij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, hetzij invalide is; deze vermindering vindt echter voor de helft toepassing ten aanzien van de belastingplichtige die uitsluitend onder artikel 55, tweede lid, letter *b* of *c*, valt.

3. Als invalide wordt aangemerkt de belastingplichtige die ten gevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde belastingplichtigen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld of een belastingplichtige buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde belastingplichtigen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

Artikel 54. 1. Het belastbare inkomen wordt, uitsluitend voor de toepassing van de tabel en van artikel 57, verminderd met een derde van de daarin begrepen, van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opgekomen arbeidsinkomsten, doch met ten hoogste f 2 000. De vermindering bedraagt ten minste f 500, doch niet meer dan die arbeidsinkomsten.

2. Onder arbeidsinkomsten in de zin van het eerste lid worden verstaan:

a. de winst uit een door de echtgenote van de belastingplichtige feitelijk gedreven onderneming;

b. de zuivere inkomsten uit een door de echtgenote van de belastingplichtige vervulde dienstbetrekking, voor zover deze worden genoten ter zake van het vervullen van die dienstbetrekking of wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid;

c. andere zuivere inkomsten uit door de echtgenote van de belastingplichtige verrichte arbeid, met uitzondering van de door haar genoten voordelen uit onderverhuring.

3. Als van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opgekomen arbeidsinkomsten wordt ook beschouwd een bedrag dat een redelijke beloning blijkt te zijn voor de werkzaamheden welke de echtgenote verricht in de door de belastingplichtige gedreven onderneming. Ingeval het bij de aard en de omvang van een onderneming als die van de belastingplichtige ter plaatse waar die onderneming wordt gedreven, gebruikelijk is dat de echtgenote geregeld en in belangrijke mate daarin werkzaamheden verricht en aannemelijk wordt gemaakt dat zodanige medewerking door de echtgenote van de belastingplichtige is verleend, wordt de beloning gesteld op f 2 250, tenzij blijkt dat een redelijke beloning meer of minder bedraagt.

Artikel 55. 1. Onder tariefgroep III van de tabel valt de belastingplichtige die kinderaftrek geniet.

2. Van de overige belastingplichtigen valt onder tariefgroep II:

a. hij die gedurende het kalenderjaar of gedurende een gedeelte daarvan gehuwd was zonder duurzaam van zijn echtgenoot gescheiden te leven;

b. hij die bij het einde van het kalenderjaar de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt of zou hebben bereikt;

c. hij die ten minste vijf jaren met zijn echtgenoot een huishouden heeft gevormd of uit wiens huwelijk een kind is geboren.

3. Onder tariefgroep I valt de belastingplichtige die niet onder tariefgroep II of III valt.

Artikel 56. 1. De belastingplichtige geniet kinderaftrek voor zijn eigen en aangehuwde kinderen en pleegkinderen, die:

a. jonger dan 16 jaar zijn en tot zijn huishouden behoren;

b. jonger dan 16 jaar zijn, tot het huishouden behoren van degene met wie hij gehuwd is geweest, of van degene met wie hij gehuwd is doch van wie hij duurzaam gescheiden leeft, en die grotendeels op zijn kosten worden onderhouden;

c. jonger dan 16 jaar zijn, niet als eigen kind, aangehuwd kind of pleegkind tot het huishouden van een ander behoren, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

d. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, wier voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden;

e. 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar zijn, ten gevolge van ziekte of gebreken vermoedelijk in het eerstkomende jaar buiten staat zullen zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen, en die in belangrijke mate op zijn kosten worden onderhouden.

2. De belastingplichtige geniet mede kinderaftrek voor één eigen of aangehuwd kind dan wel pleegkind van 16 jaar of ouder doch jonger dan 27 jaar, wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door het verzorgen van zijn huishouden of, mits tot dat huishouden ten minste drie andere kinderen jonger dan 27 jaar behoren, door het mede verzorgen van zijn huishouden.

3. Een kind wordt als pleegkind beschouwd, indien het als een eigen kind wordt onderhouden en opgevoed.

4. Onze Minister kan regelen geven naar welke wordt beoordeeld of:

a. een kind in belangrijke mate op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden;

b. een kind buiten staat zal zijn om de helft te verdienen van hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde kinderen, die overigens in gelijke omstandigheden verkeren, kunnen verdienen.

5. Voor het vaststellen van het aantal kinderen voor wie kinderaftrek wordt genoten, wordt voor twee kinderen geteld:

a. een kind, uitsluitend vallende onder het eerste lid, letter *c*, wiens voor werkzaamheden beschikbare tijd grotendeels in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding, indien dat kind grotendeels op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden;

b. een kind, vallende onder het eerste lid, letter *d*, indien dat kind grotendeels op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden;

c. een kind, vallende onder het eerste lid, letter *e*, indien dat kind grotendeels op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden;

d. een kind, vallende onder het tweede lid, indien dat kind grotendeels op kosten van de belastingplichtige wordt onderhouden.

6. Een kind, vallende onder het vijfde lid, letter *b*, wordt daarenboven nogmaals geteld, indien het niet tot het huishouden van de belastingplichtige behoort en geheel of nagenoeg geheel op diens kosten wordt onderhouden.

7. De buitenlandse belastingplichtige geniet slechts kinderaftrek, indien met betrekking tot een ten behoeve van het land van zijn inwoning geheven belasting naar het inkomen kinderaftrek wordt verleend aan hen die binnen het Rijk wonen.

8. Voor de toepassing van de vorige leden is de toestand bij het einde van het kalenderjaar of, zo de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar eindigt, bij het einde van de belastingplicht, beslissend.

Artikel 57. 1. Op verzoek van de belastingplichtige wordt het totaal van de volgende bestanddelen van het belastbare inkomen, indien dit totaal meer dan f 1 000 bedraagt, niet op de voet van de tabel belast:

a. winst behaald met of bij het staken van een onderneming dan wel met of bij de overdracht of liquidatie van een gedeelte van een onderneming;

b. winst genoten krachtens de werking van artikel 16;

c. winst genoten ter vervanging van door een onteigening gederfde of te derven voordelen uit onderneming;

d. inkomsten als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, letters *c*, *d* en *e*, naar hun zuivere bedrag;

e. inkomsten als bedoeld zijn in artikel 31, naar hun zuivere bedrag, met uitzondering van inkomsten, genoten ter zake van de afkoop van een aanspraak als bedoeld is in artikel 25, derde lid, letter *a*, of ter zake van de omzetting van die aanspraak in een aanspraak die niet als een stamrecht kan worden aangemerkt;

f. inkomsten welke voortvloeien uit de inkoop door een vennootschap van aandelen van de belastingplichtige in die vennootschap, zulks naar het zuivere bedrag van die inkomsten, mits die aandelen meer dan een twintigste gedeelte van het nominaal gestorte kapitaal vertegenwoordigen en mits noch in het kalenderjaar zelf, noch in de daaraan voorafgaande tien kalenderjaren door de vennootschap aandelen van de belastingplichtige zijn ingekocht;

g. winst uit aanmerkelijk belang;

h. inkomsten uit rentespaarbrieven welke betrekking hebben op een tijdvak van ten minste drie jaren, naar hun zuivere bedrag.

2. De belastingvoet van de onder het eerste lid vallende bestanddelen van het belastbare inkomen is het percentage dat volgens de geldende tabel verschuldigd is van de laatste f 600 van een belastbaar inkomen ten bedrage van hetgeen de belastingplichtige gemiddeld per jaar aan op de voet van de tabel belast inkomen en binnenlands inkomen heeft genoten gedurende de tijd waarin hij in de laatste drie voorafgaande kalenderjaren belastingplichtig was. Het percentage wordt op een geheel getal naar beneden afgerond en bedraagt niet minder dan twintig en niet meer dan veertig.

3. In afwijking van het tweede lid bedraagt de belastingvoet voor winst genoten krachtens de werking van artikel 15

in geval van overlijden en voor winst uit aanmerkelijk belang, twintig percent.

Artikel 58. 1. Het totaal van de inkomsten als bedoeld zijn in artikel 29, eerste lid, voortvloeiende uit de herkapitalisatie van een lichaam, wordt, op verzoek van de belastingplichtige, naar haar zuivere bedrag niet op de voet van de tabel, doch naar een belastingvoet van twintig percent belast. Onder die inkomsten wordt begrepen een met het oog op de over die inkomsten verschuldigde inkomstenbelasting uitgekeerd dividend in contanten, voor zover dit niet meer bedraagt dan vijfentwintig percent van de nominale waarde van de uitgereikte aandelen en van de bijschrijving op aandelen.

2. Indien uit een herkapitalisatie tevens in aandelen genoten inkomsten als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, letter *f*, voortvloeien, worden deze onder de in het eerste lid bedoelde inkomsten begrepen.

3. Een herkapitalisatie wordt aanwezig geacht, indien het lichaam:

a. zijn nominaal gestorte kapitaal met ten minste vijfentwintig percent vergroot;

b. een bedrag van ten minste de kapitaalsvergroting aan dividend heeft uitgekeerd in de aan de kapitaalsvergroting voorafgaande tien jaren of, zo in dat tijdvak een kapitaalsvergroting heeft plaatsgevonden waarop het eerste lid van toepassing is geweest, sedert die kapitaalsvergroting; en

c. in de aan de kapitaalsvergroting voorafgaande tien jaren:

1°. geen teruggaaf heeft gedaan van hetgeen op aandelen is gestort; en

2°. geen eigen aandelen middellijk of onmiddellijk heeft verworven.

4. Het bepaalde in het derde lid, letter *b*, vindt geen toepassing ingeval de aandelen van het lichaam vóór 1 april van het jaar volgende op dat waarin de kapitaalsvergroting heeft plaatsgevonden, worden opgenomen in de prijscourant van een Nederlandse effectenbeurs. De opneming in de prijscourant wordt beschouwd te hebben plaatsgevonden op het tijdstip van de voorlopige opneming.

5. Onze Minister kan afwijkingen toestaan van het bepaalde in het derde lid, met dien verstande dat ten aanzien van binnen het Rijk gevestigde lichamen een afwijking van letter *a* slechts is toegestaan, indien het lichaam verschillende soorten nominaal gestort kapitaal heeft die niet op gelijke voet in de herkapitalisatie worden betrokken, en een afwijking van letter *b* slechts is toegestaan, indien de kapitaalsvergroting plaatsvindt met het oog op een fusie.

6. Ten aanzien van binnen het Rijk gevestigde lichamen wordt de vraag of een herkapitalisatie aanwezig is, bij uitspraak van de inspecteur belast met de aanslagregeling voor de vennootschapsbelasting, op een vóór de kapitaalsvergroting door het lichaam in te dienen verzoek beslist.

Artikel 59. De belasting over inkomsten als bedoeld zijn in artikel 25, eerste lid, letter *e*, en artikel 31, derde lid, en genoten uit aandelen die gedurende de laatste tien jaren ten aanzien van de belastingplichtige of van een ander tot een aanmerkelijk belang hebben behoord, wordt verminderd met twintig percent van het bedrag waarmede de verkrijgingsprijs van die aandelen het gemiddeld daarop gestorte kapitaal te boven gaat, voor zover dat verschil niet reeds ten aanzien van vroegere uitkeringen in aanmerking is genomen.

Artikel 60. 1. Ter zake van het verlies uit aanmerkelijk belang wordt een bedrag van twintig percent daarvan verrekend met en ten hoogste tot het bedrag van de belasting over achtereenvolgens het kalenderjaar waarin het verlies is geleden, het voorafgaande en de zes volgende kalenderjaren.

2. De verrekening met de belasting over het voorafgaande kalenderjaar geschiedt door vermindering van de aanslag bij beschikking van de inspecteur.

3. Rechtsmiddelen tegen een zodanige beschikking kunnen uitsluitend betrekking hebben op de grootte van het te verrekenen bedrag, alsmede op de toepassing van dit artikel.

Artikel 61. 1. De belasting, verschuldigd naar een belastbaar inkomen waarin bestanddelen van het belastbare inkomen van een gehuwde niet duurzaam gescheiden levende vrouw zijn begrepen, wordt op daartoe strekkend verzoek omgeslagen over de echtgenoten naar verhouding van hun zonder toepassing van artikel 5, eerste lid, berekende belastbare inkomens.

2. Indien geen van die bestanddelen krachtens huwelijksvermogensrecht tussen hen gemeen is, geschiedt de omslag op verzoek van een van de echtgenoten. In andere gevallen geschiedt de omslag op verzoek van beide echtgenoten, mits niet blijkt van verschil van inzicht tussen hen omtrent de verhouding naar welke de belasting moet worden omgeslagen.

3. Het verzoek moet binnen een door Onze Minister te stellen termijn bij de inspecteur worden ingediend. De inspecteur kan een niet tijdig ingediend verzoek buiten aanmerking laten.

HOOFDSTUK VI

Aanslag en aansprakelijkheid

Artikel 62. 1. De belasting wordt geheven bij wege van aanslag.

2. De binnenlandse belastingplichtige wordt aangeslagen in de gemeente waar hij bij het einde van het kalenderjaar of, zo de belastingplicht in de loop van het kalenderjaar eindigt, bij het einde van de belastingplicht woont.

3. De buitenlandse belastingplichtige, alsmede de binnenlandse belastingplichtige die binnen het Rijk geen vaste woongemeente heeft, wordt aangeslagen in een door Onze Minister aan te wijzen gemeente.

Artikel 63. 1. Als voorheffingen worden aangewezen de geheven dividendbelasting, loonbelasting en loterijbelasting, betrekking hebbende op bestanddelen van het onzuivere inkomen, met uitsluiting van de bij naheffing toegepast verhoging.

2. De voorheffingen die bij gebreke van een aanslag niet in mindering kunnen worden gebracht, worden, indien zij te zamen meer bedragen dan f 10, teruggegeven op bij een aangifte gedaan verzoek van degene te wiens laste zij zijn geheven; loonbelasting die uitsluitend ingevolge artikel 64, eerste lid, niet kan worden verrekend, blijft hierbij buiten aanmerking.

3. Ten aanzien van buitenlandse belastingplichtigen die bij de heffing van de loonbelasting kinderaftrek genieten, doch bij de heffing van de inkomstenbelasting niet, kan Onze Minister bepalen dat een hoger bedrag aan loonbelasting als verrekenbaar wordt beschouwd dan volgens het eerste lid verrekenbaar is.

Artikel 64. 1. Geen aanslag wordt vastgesteld en verrekening van loonbelasting blijft achterwege, indien het belastbare inkomen niet meer dan f 12 000 bedraagt en het onzuivere inkomen voor niet meer dan f 12 000 bestaat uit aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten en voor niet meer dan f 400 uit andere bestanddelen. Bij de toepassing van de eerste volzin blijft artikel 61 buiten aanmerking.

2. Voor de toepassing van het eerste lid en van artikel 65 worden niet beschouwd als aan inhouding van loonbelasting onderworpen de inkomsten waarop inhouding van loonbelasting achterwege is gelaten ingevolge daartoe door of vanwege Onze Minister verleende machtiging.

3. Voor de toepassing van het eerste lid worden onder de aldaar bedoelde andere bestanddelen de van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opgekomen arbeidsinkomsten als bedoeld zijn in artikel 54 slechts begrepen voor zover deze meer bedragen dan f 500.

Artikel 65. 1. Het eerste lid van het vorige artikel is niet van toepassing:

a. indien de aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten over tijdvakken welke langer dan een maand samenvallen, hetzij van meer dan één inhoudingsplichtige zijn genoten, hetzij mede van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige zijn opgekomen;

b. indien de verrekenbare voorheffingen de verschuldigde belasting zowel met meer dan vijf percent als met ten minste f 25 te boven gaan, mits de belastingplichtige binnen het Rijk woont en bij een aangifte om vaststelling van een aanslag verzoekt;

c. in de door Onze Minister aan te wijzen groepen van gevallen waarin die toepassing voor de belastingplichtige tot een bijzondere hardheid of tot een ongerechtvaardigd voordeel zou leiden.

2. Voor de toepassing van het eerste lid, letter *a*, blijven buiten aanmerking de aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten waarvan het totale zuivere bedrag, vermeerderd met het zuivere bedrag van de niet aan inhouding van loonbelasting onderworpen inkomsten, niet meer bedraagt dan f 400; de van de zijde van de echtgenote van de belastingplichtige opgekomen, onder artikel 54 vallende inkomsten worden slechts in aanmerking genomen voor zover hun zuivere bedrag f 500 te boven gaat.

3. Onze Minister kan met betrekking tot inkomsten, ten aanzien waarvan artikel 33, tweede lid, letter *a*, van de Wet op de loonbelasting 1960 toepassing heeft gevonden, een van het eerste lid, letter *a*, afwijkende regeling treffen.

4. Onze Minister kan termijnen stellen voor het doen van de in het eerste lid, letter *b*, bedoelde aangifte.

Artikel 66. 1. Voor de belasting, verschuldigd naar een belastbaar inkomen waarin bestanddelen van het belastbare inkomen van een gehuwde vrouw zijn begrepen, is zij, onverminderd haar aansprakelijkheid uit anderen hoofde, aansprakelijk alsof zij met toepassing van artikel 61 zelf was aangeslagen.

2. Voor de belasting, verschuldigd naar een belastbaar inkomen waarin bestanddelen van het belastbare inkomen van een kind zijn begrepen, is het kind aansprakelijk alsof het zelf was aangeslagen, doch tot geen hoger bedrag dan de aangeslagene verschuldigd zou zijn geweest bij een belastbaar inkomen, samengesteld uit de bestanddelen welke van de zijde van het kind zijn opgekomen, na aftrek van de ten laste van het kind toegepaste voorheffingen.

3. Op de aansprakelijkheid ingevolge het eerste en het tweede lid wordt geen beroep gedaan, alvorens de inspecteur het bedrag waarvoor de echtgenote of het kind aansprakelijk is, bij beschikking heeft vastgesteld.

HOOFDSTUK VII

Aanvullende regelingen

Artikel 67. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur aanvullende regelen te geven betreffende:

a. het op verzoek verlenen van een teruggaaf ingeval de belastingplichtige binnen het Rijk woont en gedurende een tijdvak van drie aaneengesloten gehele kalenderjaren winst uit een zelfde onderneming dan wel inkomsten uit een zelfde dienstbetrekking heeft genoten, voor zover de belasting die over dat tijdvak is geheven, de belasting die verschuldigd zou zijn indien de winst dan wel die inkomsten gelijkmatig aan elk dier jaren zouden worden toegerekend, met meer dan vijf percent van het laatstbedoelde belastingbedrag en tevens met meer dan f 150 overtreft, onder de voorzieningen die Wij nodig oordelen in verband met de samenloop met andere bepalingen, strekkende tot matiging van de gevolgen van het heffen van de belasting per kalenderjaar;

b. het verstrekken door de in artikel 49 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301) [1]) bedoelde personen en lichamen van schriftelijke inlichtingen betreffende feiten waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor het bepalen van het inkomen van derden;

alsmede andere in het kader der wet passende nadere regelen te geven ter aanvulling van in de wet geregelde onderwerpen.

Artikel 68. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur regelen te geven volgens welke, onder daarbij te stellen voorwaarden, voor de heffing van de inkomstenbelasting de werkzaamheden, rechten en verplichtingen van een naamloze vennootschap welker bezittingen uitsluitend of hoofdzakelijk bestaan uit op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (*Stb.* 63) [1]) aangewezen landgoederen en welker werkzaamheden uitsluitend of hoofdzakelijk bestaan uit de instandhouding van die landgoederen, worden beschouwd als werkzaamheden, rechten en verplichtingen van haar gezamenlijke aandeelhouders.

HOOFDSTUK VIII

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 69. 1. Voor zover een verlies uit onderneming ingevolge artikel 4, tweede lid, in mindering kan worden gebracht op andere bestanddelen van het onzuivere inkomen dan wel ingevolge de bepalingen van Hoofdstuk IV in aanmerking is genomen bij een verrekening met inkomens van andere jaren, wordt een gelijk bedrag voor zover mogelijk in mindering gebracht op de onbelaste reserve als bedoeld is in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950 (*Stb.* K 423) [2]).

2. Over het jaar waarin een verlies uit onderneming in aanmerking wordt genomen, wordt de belasting vermeerderd met vijftien percent van het op de onbelaste reserve in mindering gebrachte bedrag.

3. Voor zover ten aanzien van een verlies uit onderneming het bepaalde in het eerste lid geen toepassing heeft kunnen vinden, wordt dit verlies verrekend met de onbelaste reserve.

4. De onbelaste reserve wordt op het tijdstip waarop degene voor wiens rekening een onderneming wordt gedreven, ophoudt uit de onderneming binnen het Rijk belastbare winst te genieten, ook indien artikel 15, derde lid, artikel 17 of artikel 18 toepassing vindt, in haar geheel aan de winst toegevoegd. Voorts wordt de onbelaste reserve aan de winst toegevoegd naargelang het vermogen van de onderneming, verminderd met de toelaatbare reserves en vermeerderd met de nog niet verrekende verliezen, bij het einde van enig kalenderjaar is gedaald beneden het bedrag van dat vermogen, eveneens verminderd met die reserves, bij de aanvang van het kalenderjaar 1950 of van het boekjaar waartoe 1 januari 1950 behoort.

5. De belastingplichtige kan vrijwillig de onbelaste reserve geheel of ten dele aan de winst toevoegen. Alsdan wordt op zijn verzoek dat gedeelte van de winst niet op de voet van de tabel, doch naar een belastingvoet van tien percent belast.

Artikel 70. 1. De boekwaarde van onroerende goederen, andere dan bedoeld zijn in artikel 8, letter *b*, welke tot het landbouwbedrijf van de belastingplichtige behoren, kan, zonder dat dit de winst beïnvloedt, aan het begin van het eerste kalenderjaar waarover de winst volgens deze wet wordt bepaald, worden verhoogd tot de waarde welke aan die goederen in het economische verkeer kan worden toegekend, behoudens voor zover het waardeverschil in de uitoefening van het bedrijf is ontstaan.

2. De inspecteur stelt het bedrag van de verhoging bij beschikking vast.

3. Artikel 52, vierde lid, vindt overeenkomstige toepassing.

Artikel 71. 1. Uitsluitend met ingang van het eerste kalenderjaar waarover de winst volgens deze wet wordt bepaald, kan de belastingplichtige met inachtneming van de grenzen der redelijkheid opnieuw bepalen welke bezittingen en schulden tot het vermogen van zijn onderneming behoren.

---

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 483).

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 20 juli 1961, (*Stb.* 256).

[2]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 16 augustus 1951, (*Stb.* 391).

2. Op de voordelen uit onderneming, verkregen ingevolge het bepaalde in het eerste lid, is artikel 57 van toepassing.

Artikel 72. Afschrijving op bedrijfsmiddelen geschiedt naar de regelen die zijn gesteld voor het tijdvak waarin ter zake van de verwerving of de verbetering van het bedrijfsmiddel verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, of, zo geen verplichtingen zijn aangegaan of voortbrengingskosten zijn gemaakt, het tijdvak waarin het bedrijfsmiddel is verworven of verbeterd.

Artikel 73. Verminderingen van en bijtellingen bij de winst uit onderneming in verband met de aanschaffing of de verbetering van een bedrijfsmiddel geschieden naar de regelen die zijn gesteld voor het tijdvak waarin de verplichtingen zijn aangegaan of de voortbrengingskosten zijn gemaakt.

Artikel 74. 1. Ten aanzien van een onderneming waarvan reeds onder de werking van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 (*Verord.bl.* 105) [1]) de winst wordt bepaald over een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, wordt de aard van de onderneming geacht dit te rechtvaardigen zolang het boekjaar niet wordt gewijzigd.

2. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur regelen te geven ter tegemoetkoming aan het bezwaar, dat de winst behaald in het bij het in werking treden van de wet verstreken gedeelte van een niet met het kalenderjaar samenvallend boekjaar, welke winst geacht kan worden reeds onder de werking van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 te zijn belast, door de werking van artikel 20 andermaal aan inkomstenbelasting wordt onderworpen.

Artikel 75. 1. De vóór 1 juli 1964 bestaande aanspraak op een of meer uitkeringen, welke volgens de vóór dat tijdstip geldende regelen als een lijfrente wordt aangemerkt, wordt ook voor de toepassing van deze wet als een lijfrente aangemerkt.

2. Ten aanzien van de inkomsten, genoten ter zake van de afkoop of de omzetting van een aanspraak als bedoeld is in het vorige lid, vindt de uitzondering, bedoeld in artikel 57, eerste lid, letter *e*, geen toepassing.

Artikel 76. Op de uitkeringen als bedoeld zijn in artikel 39, vierde lid, van de Wet op de loonbelasting 1960 is artikel 57 van toepassing.

Artikel 77. Met uitbreiding van het bepaalde in artikel 27 wordt ten aanzien van degene die, of wiens rechtsvoorganger krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht, een termijn heeft verkregen vóór de inwerkingtreding van deze wet, die termijn, behoudens voor de toepassing van artikel 57, eerste lid, letter *h*, mede in aanmerking genomen voor het bedrag dat betrekking heeft op het vóór de verkrijging verstreken tijdvak.

Artikel 78. Voor de toepassing van artikel 28, derde lid, telt bij verzekeringen welker looptijd aanvangt vóór 1 januari 1941, het op die datum verstreken gedeelte van de looptijd niet mede.

Artikel 79. Artikel 39, negende lid, eerste volzin, vindt geen toepassing ten aanzien van aandelen of winstbewijzen welke krachtens erfrecht zijn opgekomen vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt.

Artikel 80. Artikel 44 vindt geen toepassing ten aanzien van stortingen op aandelen welke vóór 1 januari 1946 hebben plaatsgevonden.

Artikel 81. Voor de belastingplichtige die in het kalenderjaar dat aan het tijdstip van het in werking treden van deze wet voorafgaat, aan de loonbelasting was onderworpen en niet in aanmerking komt voor een aanslag in de inkomstenbelasting over dat jaar, wordt de aan het slot van het tweede lid van artikel 47 bedoelde aftrek voor het eerste kalenderjaar waarin deze wet toepassing vindt, verhoogd met het bedrag dat aanleiding zou hebben gegeven tot vermindering op de voet van artikel 14*a*, tweede lid, van het Besluit op de Loonbelasting 1940 (*Verord.bl.* 224) [1]), indien de belastingplichtige ook voor laatstbedoeld jaar aan de loonbelasting op de voet van dat besluit was onderworpen.

Artikel 82. Artikel 51, derde lid, vindt geen toepassing met betrekking tot verliezen uit een onderneming welke vóór 1 januari 1953 is gesticht.

Artikel 83. De tabel als bedoeld is in artikel 53, eerste lid, is de inkomstenbelastingtabel 1963, vastgesteld bij en krachtens de wet van 28 december 1960 (*Stb.* 568), met dien verstande dat in die tabel voor „zuiver inkomen" wordt gelezen: belastbaar inkomen.

Artikel 84. 1. Met reserves als bedoeld zijn in de artikelen 13 en 14 worden gelijkgesteld reserves als bedoeld zijn in onderscheidenlijk artikel 10 en artikel 11 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941.

2. Met een fusie als bedoeld is in artikel 40 wordt gelijkgesteld een fusie als bedoeld is in artikel 21*a* van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941.

3. Voor de toepassing van artikel 58, derde lid, letter *b*, wordt met een kapitaalsvergroting waarop het eerste lid van dat artikel van toepassing is geweest, gelijkgesteld een kapitaalsvergroting waarop artikel 1, eerste lid, van de Wet op de herkapitalisatie 1957 (*Stb.* 1958, 75) van toepassing is geweest.

4. Voor de toepassing van artikel 58, derde lid, letter *c*, blijven vóór 4 maart 1957 plaatsgevonden hebbende teruggaven van hetgeen op aandelen is gestort en verwervingen van eigen aandelen buiten aanmerking.

Artikel 85. De Wet op de herkapitalisatie 1957 wordt als volgt gewijzigd:

a. in artikel 1, eerste lid, wordt na „1959" ingevoegd: dan wel in het tijdvak van twaalf maanden volgende op de inwerkingtreding van de Wet op de inkomstenbelasting 1960;

b. artikel 1, zesde lid, wordt vervangen door:

6. In geval van belastingheffing naar een tarief als hiervoor is bedoeld zijn de regelen welke overigens gelden bij het afzonderlijk belasten van bestanddelen van het belastbare inkomen op de voet van artikel 57 van de Wet op de inkomstenbelasting 1960, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 86. 1. Met inachtneming van door Onze Minister te geven regelen en tegen een door Onze Minister vast te stellen vergoeding worden aan bestuurders en ambtenaren van kerkgenootschappen op daartoe gedaan verzoek inlichtingen verstrekt nopens het inkomen van de leden van hun kerkgenootschap.

2. Het is bedoelde bestuurders en ambtenaren verboden de verkregen gegevens verder bekend te maken dan nodig is voor de uitoefening van hun functie.

Artikel 87. De Algemene wet inzake rijksbelastingen wordt als volgt gewijzigd:

a. artikel 9, vijfde lid, tweede volzin, artikel 18, vierde lid, tweede volzin, en artikel 21, derde lid, tweede volzin, worden gelezen: Het verzoek moet worden ingediend bij de inspecteur binnen twee maanden nadat de rechterlijke uitspraak onherroepelijk is geworden dan wel het recht tot strafvordering is vervallen.;

b. artikel 12 wordt gelezen:

Artikel 12. De inspecteur neemt het besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, bij beschikking.;

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 483).

c. in artikel 16, eerste lid, worden de woorden „vermindering of ontheffing" vervangen door: vermindering, ontheffing of teruggaaf;

d. aan het bepaalde in artikel 16, tweede lid, wordt, onder vervanging van de punt aan het slot door een komma, toegevoegd: dan wel een in de belastingwet voorziene omslag van verschuldigde belasting over echtgenoten niet op de juiste wijze blijkt te zijn geschied;

e. in artikel 23 wordt „of van de beschikking" vervangen door: of van het aan de belanghebbende toegezonden of uitgereikte afschrift van de beschikking;

f. artikel 40 wordt gelezen:

Artikel 40. Indien een gedeelte van een inkomen wordt genoten van een internationale organisatie en dit gedeelte ingevolge bepalingen van internationaal recht van de heffing van Nederlandse inkomstenbelasting is vrijgesteld, wordt, behoudens voor zover bij die bepalingen een andere wijze van berekenen is voorgeschreven, de inkomstenbelasting verschuldigd over het overige gedeelte van het inkomen gesteld op het verschil tussen de belasting berekend zonder inachtneming van de vrijstelling en de belasting welke volgens door Onze Minister vast te stellen regelen aan het vrijgestelde gedeelte van het inkomen dient te worden toegerekend.

Artikel 88. De wet van 22 mei 1845 (*Stb.* 22) [1]) op de invordering van 's Rijks directe belastingen wordt als volgt gewijzigd:

a. aan artikel 6 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

Voor navorderings- en naheffingsaanslagen die na het overlijden van de belastingplichtige worden vastgesteld, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem is gelegateerd.;

b. aan artikel 8 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

Indien in de belastingwet geen belastingjaar is omschreven, geldt als zodanig voor de toepassing van deze wet het tijdvak waarover de belasting wordt geheven.;

c. in artikel 9, onder 2°, worden na het woord „is" ingevoegd de woorden: of aldaar geen vaste woonplaats heeft.

Artikel 89. Aan artikel 20 van de Comptabiliteitswet 1927 (*Stb.* 1936, 480) [2]) wordt een nieuw lid toegevoegd, luidende:

9. Voor de toepassing van dit artikel en artikel 20a geldt als belastingjaar, indien dat niet in de belastingwet is omschreven, het tijdvak waarover de aanslag is berekend. Met afwijking van het vorenstaande geldt voor de vennootschapsbelasting als belastingjaar het kalenderjaar waarin de aanslag is vastgesteld.

Artikel 90. Voor de toepassing van deze wet wordt als loonbelasting mede aangemerkt de voorheffing ingevolge de Tweede Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941 (*Stcrt.* 1962, 251).

Artikel 91. 1. Het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en de Zevende Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941 (*Stcrt.* 1944, 36) vervallen.

2. De Wet op de Inkomstenbelasting 1914 (*Stb.* 563) wordt ingetrokken.

3. Artikel 4 van de Wet Belastingherziening 1950 wordt ingetrokken.

4. De in de voorgaande leden bedoelde regelingen blijven van toepassing met betrekking tot kalenderjaren en belasting tijdvakken, welke zijn geëindigd vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt.

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 17 mei 1956, (*Stb.* 323).
[2]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 11 september 1964, (*Stb.* 387).

5. De Tweede Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941 vervalt op het tijdstip waarop het Besluit op de Loonbelasting 1940 (*Verord.bl.* 224) vervalt. Deze regeling blijft van toepassing met betrekking tot inkomsten waarop de voorheffing bij wijze van inhouding moet worden toegepast vóór het tijdstip waarop de Wet op de loonbelasting 1960 in werking treedt.

6. Voor de toepassing van Hoofdstuk IV worden voor de laatste zes jaren waarover de inkomstenbelasting wordt geheven krachtens het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, als verliezen van die jaren beschouwd de naar de bepalingen van dat besluit te berekenen verliezen.

7. Voor de toepassing van artikel 57, tweede lid, wordt voor de laatste drie jaren waarvoor de inkomstenbelasting wordt geheven krachtens het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, als op de voet van de tabel belast inkomen beschouwd het onzuivere inkomen, verminderd met de persoonlijke verplichtingen, de buitengewone lasten en de giften, een en ander opgevat en berekend naar de bepalingen van dat besluit.

8. Beschikkingen, genomen krachtens:

a. artikel 1 van de Beschikking van Onze Minister van 28 november 1951, no. 222 (*Stcrt.* 234);

b. artikel 1 van de Beschikking van de Staatssecretaris van Financiën van 21 mei 1954, no. 197 (*Stcrt.* 98);

blijven van kracht voor de toepassing van onderscheidenlijk de artikelen 69 en 51, derde lid, van deze wet.

Artikel 92. Het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 (*Verord.bl.* 51) [1]) wordt als volgt gewijzigd:

a. artikel 3, eerste lid, wordt gelezen:

(1) Als buitenlandse belastingplichtigen zijn aan de belasting onderworpen de niet binnen het Rijk gevestigde rechtspersonen, commanditaire vennootschappen op aandelen, verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid en fondsen (beheren), die binnenlands inkomen genieten.;

b. artikel 6, tweede lid, wordt gelezen:

(2) De winst wordt opgevat en bepaald op de voet van de artikelen 7, 8, letters *a* en *b*, 9 tot en met 14 en 16 van de Wet op de inkomstenbelasting 1960, behoudens voor zover bij of krachtens dit besluit of krachtens artikel 18 van de Wet op de inkomstenbelasting 1960 anders is bepaald, dan wel uit het verschil in wezen tussen de belastingplichtige en een natuurlijk persoon het tegendeel voortvloeit.;

c. in artikel 6, derde lid, wordt „artikel 8*a* van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941" vervangen door: artikel 11 van de Wet op de inkomstenbelasting 1960;

d. in artikel 13 wordt „het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941" vervangen door: de Wet op de inkomstenbelasting 1960;

e. artikel 21 wordt gelezen:

Artikel 21

(1) Voorwerp van de belasting is bij de buitenlandse belastingplichtigen het in een jaar genoten binnenlandse inkomen verminderd met achtereenvolgens de volgende verliezen uit binnenlands inkomen:

1. het onverrekende verlies uit bedrijf over de eerste zes boekjaren sedert de stichting van dat bedrijf, mits dat bedrijf na 31 december 1952 is gesticht en de belastingplichtige voor dat bedrijf regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen;

2. het verlies dat de uitkomst vormt van het bepalen van het onzuiver inkomen over de laatst verlopen zes jaren, voor zover dat verlies niet reeds verrekend is;

3. het verlies dat de uitkomst vormt van het bepalen van het onzuiver inkomen over het volgende jaar.

[1]) Laatstelijk gewijzigd bij de Wet van 10 december 1964, (*Stb.* 483).

(2) Binnenlands inkomen is het gezamenlijke bedrag van de winsten en zuivere inkomsten als omschreven zijn in artikel 49, eerste lid, van de Wet op de inkomstenbelasting 1960, verminderd met de rente van schulden, verzekerd door hypotheek op een binnen het Rijk gelegen of gevestigde onroerende zaak.;

f. artikel 22 wordt gelezen:

Artikel 22

Als het drijven van een binnenlandse onderneming door een niet binnen het Rijk gevestigd lichaam als bedoeld is in artikel 3, eerste lid, wordt niet aangemerkt:

1) het vervoer te water of door de lucht van personen en goederen tussen plaatsen buiten en plaatsen binnen het Rijk, dan wel tussen plaatsen buiten het Rijk onderling, tenzij de leiding van de onderneming binnen het Rijk gevestigd is;

2) het exploiteren van baanvakken van spoor- en tramlijnen tussen de grens en het naastbij de grens gelegen station, mits in het land waar de onderneming gevestigd is, ter zake een gelijk standpunt wordt ingenomen.;

g. artikel 23, eerste lid, wordt gelezen:

(1) Bij het bepalen van het binnenlandse inkomen vindt Hoofdstuk II, met uitzondering van artikel 8, letters *c* en *d*, van de Wet op de inkomstenbelasting 1960 overeenkomstige toepassing, behoudens voor zover bij of krachtens dit besluit of krachtens artikel 18 van de Wet op de inkomstenbelasting 1960 anders is bepaald, dan wel uit het verschil in wezen tussen de belastingplichtige en een natuurlijk persoon het tegendeel voortvloeit.

Artikel 93. Zolang de vennootschapsbelasting wordt geheven krachtens het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 vinden met betrekking tot een onbelaste reserve als bedoeld is in artikel 3 van de Wet Belastingherziening 1950, artikel 69, met betrekking tot onroerende zaken welke tot een landbouwbedrijf van de belastingplichtige behoren, artikel 70, bij het bepalen van de winst de artikelen 72, 73 en 84, eerste lid, en in geval van teruggaaf van gestort kapitaal binnen vijf jaren na een herkapitalisatie in de zin van artikel 58, de artikelen 3 en 4 aanhef en letter *c*, van de Wet op de herkapitalisatie 1957 overeenkomstige toepassing.

Artikel 94. Voor zover de in artikel 91, eerste, tweede en derde lid, bedoelde regelingen van belang zijn voor de heffing van de vennootschapsbelasting krachtens het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 vindt het vierde lid van dat artikel overeenkomstige toepassing voor de heffing van die belasting.

Artikel 95. 1. De bepalingen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de onderscheidene bepalingen verschillend kan zijn. Ingeval dit tijdstip niet voor alle bepalingen hetzelfde is, worden door Ons voor zoveel nodig, op de grondslag van de ingevolge artikel 91 vervallen of ingetrokken bepalingen, regelen gegeven.

2. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de inkomstenbelasting 1960.

Artikel 96. 1. Onze Minister vervangt in de bepalingen betreffende de aanhaling van deze wet, de Wet op de loonbelasting 1960, de Wet op de vermogensbelasting 1960, de Wet op de vennootschapsbelasting 1960 en de Wet op de dividendbelasting 1960, het jaar „1960" door het jaar waarin zij in het *Staatsblad* worden geplaatst, stelt met inachtneming van de bestaande volgorde de nummering van de artikelen en onderdelen van artikelen van die wetten opnieuw vast en brengt de aanhalingen in die wetten met het vorenstaande in overeenstemming.

2. De teksten van deze wetten, zoals die luiden na toepassing van het eerste lid, worden in het *Staatsblad* geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 16 december 1964.

JULIANA.

De Minister van Financiën,

H. J. WITTEVEEN.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

Uitgegeven de *achttiende* december 1964.

De Minister van Justitie a.i.,

E. H. TOXOPEUS.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 58/59, 5380;
Bijl. Hand. II 1959, 5380;
Bijl. Hand. II 59/60, 5380;
Bijl. Hand. II 60/61, 5380;
Bijl. Hand. II 61/62, 5380;
Bijl. Hand. II 62/63, 5380;
Bijl. Hand. II 63/64, 5380; Hand. II 63/64, bladz. 1858—1882, 1889—1898, 1925—1998, 2028—2051, 2076—2083, 2086—2088, 2256—2257.
Bijl. Hand. I 63/64, 5380;
Bijl. Hand. I 64/65, 5380; Hand. I 64/65, bladz. 193—213, 216—232, 244—245.